

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 2148 D.P.S.S.
Data 13.07.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 325 24.07.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind unele servicii de asistență financiară procedurală*, inițiată de șapte deputați din Grupul parlamentar al PSD (Bp.325/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă reglementează unele servicii de asistență financiară procedurală care, potrivit art. 1 alin. (1), constituie un sprijin pentru înfăptuirea actului de justiție.

Potrivit propunerii legislative, *asistența financiară procedurală* este definită ca o activitate de interes public, supusă autorizării atunci când este desfășurată ca profesiune, și constă în sprijinirea justițiabilului prin plata taxelor de timbru, a cauțiunii ori a altor sume prevăzute de lege în sarcina acestuia.

Prin *asistență financiară procedurală* se propun a fi plătite și onorariile apărătorilor, experților ori cheltuielile pe care martorii, experții sau interpreții trebuie să le efectueze pentru prezentarea lor în fața instanței, parchetului, poliției, Gărzii Financiare ori altor asemenea autorități.

Potrivit inițiativei legislative, pot presta servicii de asistență financiară procedurală, cu titlu profesional, numai persoanele juridice autorizate în acest sens de către Ministerul Justiției.

II. Observații și propuneri

1. În opinia noastră, asistența financiară preconizată poate conduce la subordonarea intereselor legitime ale justițiabililor scopului finanțatorilor de a-și asigura câștigul scontat prin preluarea drepturilor litigioase și încasarea comisionului contractat. Astfel, pentru a garanta obținerea sumei cu titlu de comision, se propune stabilirea interdicției justițiabilului de a proceda la soluționarea litigiului pe cale amiabilă, prin renunțarea la judecată sau la dreptul pretins.

În același scop se propune ca persoana juridică finanțatoare să aibă dreptul de a interveni în procesele *"în care a prestat aceste servicii, atunci când cel asistat, prin acțiunile sau inacțiunile sale, îi creează suspiciuni cu privire la rezultatul procesului și, implicit, cu privire la posibilitatea recuperării sumelor ce îi sunt datorate"*, iar beneficiarul asistenței să nu aibă dreptul de a *"renunța la drepturile sale litigioase în dauna celui ce i-a acordat asistența pentru valorificarea acestora"* (art. 5).

Rezultă că scopul *"asistenței financiare"* nu este cel declarat în *Expunerea de motive*, primând obținerea unui profit și nu soluționarea procesului în condițiile legii, inclusiv în condițiile art. 246 și art. 247 din Codul de procedură civilă, condiții care, dând urmare cerințelor dreptului de dispoziție, principiu de bază în desfășurarea procesului civil, prevăd în mod expres dreptul părții de a renunța la judecată ori la însuși dreptul pretins.

Propunerea legislativă contravine principiului menționat și reglementărilor, de asemenea cu valoare de principiu, care stabilesc îndatorirea instanțelor de judecată de a stăruii pentru soluționarea proceselor pe cale amiabilă. La sugestia instanțelor sau din proprie inițiativă, justițiabilii pot oricând suspenda judecarea unui proces civil pentru a apela la procedura medierii sau la soluționarea diferendului prin arbitrajul privat.

2. Pentru cazurile în care un justițiabil nu poate achita taxele judiciare de timbru sau onorariul de avocat, prevederile art. 74 și

următoarele din Codul de procedură civilă oferă posibilitatea celui în cauză de a obține asistență judiciară gratuită, rezervându-i, totodată, posibilitatea de a-și exercita deplin dreptul de dispoziție la care ne-am referit.

În prezent, există preocuparea de a se adopta noi reglementări pentru lărgirea situațiilor și modalităților în care poate fi acordată asistența judiciară gratuită în procesul civil.

3. Prevederi, cel puțin discutabile, sunt cuprinse în propunerea legislativă cu privire la includerea "*de drept*" în cheltuielile de judecată a sumelor avansate de finanțator (art. 2 alin. (3)), precum și prezumția privind caracterul licit al tranzacțiilor (art. 5 alin. (3)). Or, asupra cheltuielilor de judecată datorate, precum și asupra legalității oricărei convenții, deduse judecății, se pronunță numai instanța judecătorească competentă.

4. Referitor la **art. 3**, precizăm că nu Ministerului Justiției ar trebui să-i reveni atribuția de a autoriza operațiuni de creditare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului